

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/340/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814222092
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3814222092.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu J. zastúpeného I., proti žalovanému J., zastúpenému C. o zaplatenie 1.284,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. apríla 2017, č.k. 12C/168/2015-64, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie odvolacieho konania **z a m i e t a .**

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 10. apríla 2017, č.k. 12C/168/2015-64 súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.284,52 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,25% zo sumy 56,35 eur od 01.03.2014 do 31.03.2014, zo sumy 167,62 eur od 01.04.2014 do 30.04.2014, zo sumy 278,89 eur od 01.05.2014 do 31.05.2014, zo sumy 390,16 eur od 01.06.2014 do 30.06.2014, ročným úrokom z omeškania vo výške 5,15% zo sumy 728,17 eur od 01.07.2014 do 31.07.2014, zo sumy 839,44 eur od 01.08.2014 do 31.08.2014, zo sumy 950,71 eur od 01.09.2014 do 30.09.2014, ročným úrokom z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 1.061,98 eur od 01.10.2014 do 31.10.2014, zo sumy 1.173,25 eur od 01.11.2014 do 30.11.2014 a zo sumy 1.284,52 eur od 01.12.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.284,52 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania s odôvodnením, že žalovaný je výlučným vlastníkom bytu č. X vo vchode č. XX na ulici D. v G.. Žalobca na základe dohody s vlastníkami, zmluvy o výkone správy zo dňa 01.01.2005 zabezpečuje v uvedenom bytovom dome výkon správy, prevádzky a údržby spoločných častí a zariadení domu podľa zákona č. 182/1993 Z.z. Ku dňu podania žaloby žalobca vedie voči nemu pohľadávku v sume 1.284,52 eur, ktorá pozostáva z nezaplatených mesačných platieb za mesiac marec 2014 v sume 56,35 eur, za mesiace apríl až december 2014 v sume 111,27 eur mesačne, k čomu bol pripočítaný nedoplatok z vyúčtovania služieb za rok 2013 v sume 226,74 eur. Súd prvej inštancie predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 30.07.2015 č.k. 12C/168/2015-36 žalobu v celom rozsahu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. V odôvodnení uvedeného rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že dospel k právnomu záveru, že žaloba žalobcu dôvodná nebola. Je síce pravda, že žalovaný je v katastri nehnuteľností zapísaný ako výlučný vlastníak predmetného bytu, tento byt však nikdy neužíval, užíva ho iný subjekt (S. T.), ktorý za jeho užívanie neplatí žalobcovi, ktorý na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 01.01.2005 zabezpečuje v uvedenom bytovom dome výkon správy, prevádzky a údržby spoločných častí a zariadení domu podľa

zákona č. 182/1993 Z.z. Žalovaný mal predmetný byt nadobudnúť do vlastníctva v dražbe. Súd prvej inštancie však vychádzal z odôvodnenia rozsudku súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/19/2014, v ktorom súd prejudiciálne konštatoval, že dražba bola neplatná, a preto žalovaný nenadobudol vlastnícke právo k bytu. Uznesením zo dňa 30.11.2016 č.k. 6Co/1048/2015-46 súd druhej inštancie rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 30.07.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie v novom napadnutom rozsudku dospel k záveru, že zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov za vlastníka bytu, ktorý je v právnom vzťahu so správcou, obsahom ktorého je jeho povinnosť (vlastníka) úhrady za plnenia a poukazovania preddavkov, považuje vlastníka zapísaného v katastri nehnuteľností. Vychádzajúc aj z právneho názoru súdu druhej inštancie, ktorým je tunajší súd viazaný, dospel súd k právnemu záveru, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne. Hodnovernosť údajov katastra znamená, že každý môže veriť, že údaje obsiahnuté v katastri zodpovedajú právu a skutočnosti a že každý sa na tieto údaje môže spoliehať, pokiaľ sa nepreukáže opak. V danej veci, ako to konštatoval i súd druhej inštancie, nejde o ochranu vlastníckeho práva a žalobca ako správca nevystupuje v spore ako skutočný vlastník domáhajúci sa svojich práv vyplývajúcich mu z vlastníckeho práva, vykonáva len správu pri zabezpečovaní prevádzky, údržby a opráv domu. Druhou stranou tohto právneho vzťahu je vlastník, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností. Od žalobcu v postavení správcu nemožno rozumne požadovať, aby pri výkone svojej povinnosti podľa § 8b zákona č. 182/1993 Z.z. podrobne skúmal nadobúdaci titul vlastníka k bytu a zisťoval, či došlo k porušeniu procesných pravidiel dražby, ktorá k príklepu predchádzala. Pre správcu pri realizovaní povinnosti je rozhodujúci len zápis vlastníka v katastri nehnuteľností. Žalovaný síce v priebehu konania tvrdil, že nie je vlastníkom predmetného bytu, v prekluzívnej trojmesačnej lehote však on, ani iná osoba, neplatnosť dražby nenapadla, preto dražba bytu, na základe ktorej sa žalobca stal výlučným vlastníkom predmetného bytu, je už nenapadnuteľná. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že až po uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty podal žalovaný na tunajšom súde dňa 18.01.2016 proti S. T. žalobu o určenie neplatnosti dražby. Žalovaný sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.01.2016 domáha voči nesvojprávnej S. T., nar. XX.XX.XXXX, neplatnosti dražby vyššie uvedeného bytu, zapísaného na liste vlastníctva na žalovaného. Konanie sa vedie pod sp. zn. 6C/8/2016. Uznesením zo dňa 17. marca 2017 bolo konanie prerušené podľa § 164 CSP do právoplatne skončeného konania vo veci sp. zn. 12Ps/1/2015, v ktorom konaní súd ustanovil S. T., čiastočne pozbavenej spôsobilosti na právne úkony, za opatrovníka C. G.. Voči uzneseniu C. G. podalo odvolanie. Nie je teda podstatné, kto je skutočným vlastníkom predmetného bytu, rozhodujúci je vlastník zapísaný v katastri nehnuteľností. Žalovaný v priebehu konania výšku žalobcom uplatneného nároku nijako nespochybnil. Z vyššie uvedených dôvodov uložil súd žalovanému zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu vo výške 1.284,52 eur, pozostávajúcu z nezaplatených mesačných platieb za mesiac marec 2014 vo výške 56,35 eur, za mesiace apríl až december 2014 vo výške 111,27 eur mesačne (1.001,43 eur), spolu s nedoplatkom z vyúčtovania služieb za rok 2013 v sume 226,74 eur. Žalovaný si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas nesplnil, dostal sa do omeškania, a preto žalobca si voči nemu dôvodne v konaní uplatnil aj úroky z omeškania. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu súd priznal voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vec právne posúdil podľa § 8b ods. 2 písm. e/, § 10 ods. 1 veta prvá, § 10 ods. 6 veta prvá zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 70 ods. 1 a 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietne, eventuálne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Považoval za potrebné zdôrazniť, že v čase rozhodovania prvostupňového súdu v tomto konaní (12C/168/2015), t.j. dňa 10.04.2017 žalobca mal vedomosť o výsledku konania 15C/19/2014 o vypratanie bytu, kde súd (aj keď nie vo výrokovvej časti) odôvodnil, prečo žalobcu nepovažuje za vlastníka, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.03.2015. Žalobca mal vedomosť aj o podanej žalobe vo veci 6C/8/2016, pričom nie vôbec dôležité, či toto konanie bolo prerušené z dôvodu ustanovenia opatrovníka žalovanej. Rozhodujúcou skutočnosťou pre konanie 12C/168/2015 je, že žaloba o neplatnosť dražby v čase rozhodovania prvostupňového súdu v tomto konaní bola podaná. Žalovaný je síce považovaný za vlastníka podľa ustanovenia §-u 70 ods. 1 a 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností, pokiaľ sa nepreukáže opak, ale táto skutočnosť je v podstate už teraz vyvrátená právoplatným rozhodnutím vo veci 15C/19/2014. Z tohto rozhodnutia jasne vyplýva, že žalobca ani nenadobudol vlastnícke právo k predmetnému bytu, čo sa len potvrdí v konaní 6C/8/2016, pretože vzhľadom na dokazovanie vo veci

15C/19/2014, ani nemožno očakávať iné rozhodnutie o žalobe vo veci 6C/8/2016. Pre procesný súd je rozhodujúci právny stav v čase rozhodnutia, nie v čase podania žaloby. Je nelogické, aby vlastník, ktorý sa ani nemohol ujať svojho užívacieho práva, resp. držby nehnuteľnosti, v nehnuteľnosti vôbec nebýval, bol potom považovaný za dlžníka len preto, že pochybil iný subjekt v procese realizácie tejto dražby. Poukazuje na ustanovenie článku 2 ods. 1 a 2 CSP, kde je upravený princíp právnej istoty, v ktorom je uvedené, že prípadné odchylenie sa súdu od existujúcej judikatúry týkajúcej sa relevantných právnych otázok v konkrétnom prípade, by mohlo predstavovať zásah do základných práv a slobôd účastníka konania. Uviedol, či by nebolo vhodnejšie v zmysle ustanovenia § 164 CSP toto konanie prerušiť z dôvodu, že v konaní OS Prievidza sp. zn. 6C/8/2016 o neplatnosť dražby sa rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie vo veci 12C/168/2015.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov vo výške 100%. Uviedol, že s napadnutým rozsudkom v celom rozsahu súhlasí. Prvostupňový súd sa v konaní pridržiaval názoru Krajského súdu v Trenčíne vysloveného v odôvodnení uznesenia zo dňa 30.11.2016 č.k. 6Co/1048/2015-46 bod 19, z ktorého vyplýva, že je bez významu, kto je skutočným vlastníkom bytu, rozhodujúci je vlastník zapísaný v katastri nehnuteľností. V bode 18 odôvodnenia tiež krajský súd vyslovil, že pokiaľ sa žalovaný stotožňuje so záverom o neexistencii jeho vlastníckeho práva k bytu, bolo jeho povinnosťou zabezpečiť odstránenie nesprávneho zápisu svojho vlastníctva v katastri nehnuteľností. Poukazujeme na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/186/2010, podľa ktorého neplatnosť dobrovoľnej dražby môže vysloviť súd iba v občianskom súdnom konaní, ktoré začalo podaním návrhu v zmysle § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. Otázku neplatnosti dobrovoľnej dražby nemôže súd posudzovať v inom konaní, než v konaní podľa uvedeného ustanovenia, a to ani ako otázku prejudiciálnu. Podanie žaloby o neplatnosť dražby, ktoré ani nie je vyznačené ako poznámka v liste vlastníctva, preto nemôže byť prekážkou rozhodnutia súdu vo veci, ktorou zaviazal žalovaného ako vlastníka bytu plniť povinnosti vyplývajúce z ustanovení zákona č. 182/1993 Z.z., poukazovať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv a platiť úhrady za služby spojené s užívaním bytu.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Napadnutý rozsudok predstavuje nový rozsudok po zrušení predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. júla 2015, č. k. 12C/168/2015- 36, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol.

6. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku dôsledne riadil právnym záverom odvolacieho súdu vysloveným v jeho zrušujúcom rozhodnutí.

7. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie sa už v odôvodnení rozsudku náležitým spôsobom v zhode s právnym názorom odvolacieho súdu v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí vyporiadal so všetkými rozhodnými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody odvolateľ prezentoval už počas konania pred súdom prvej inštancie.

8. Odvolací súd zotrváva na svojom právnom závere, že z ustanovenia § 10 zákona č. 182/21993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktorý je rozhodným právnym predpisom aplikovateľným v danej veci, najmä z odkazu č.10, ktorým tento zákon odkazuje na zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, je možné vyvodiť, že zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov za vlastníka bytu, ktorý je v právnom vzťahu so správcom, obsahom ktorého je jeho povinnosť (vlastníka) úhrady za plnenia a poukazovania preddavkov, považuje vlastníka zapísaného v katastri nehnuteľností.

9. Podľa § 8a ods. 7 zákona č. 182/21993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome prechádzajú na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy. Ak vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nadobudol byt alebo nebytový priestor v dome na základe zmluvy o vstavbe alebo nadstavbe domu, je povinný pristúpiť k zmluve o výkone správy.

Prevodom alebo prechodom bytu alebo nebytového priestoru v dome na nového vlastníka odstupuje doterajší vlastníak bytu alebo nebytového priestoru v dome od zmluvy o výkone správy; záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy zanikajú až ich usporiadaním. Nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome zaväzujú aj právne úkony týkajúce sa domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku vykonané pred prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome.

10. Ako už bolo uvedené odvolacím súdom v zrušujúcom rozhodnutí, pokiaľ sa žalovaný stotožnil so záverom o neexistencii jeho vlastníckeho práva k bytu, bolo jeho povinnosťou vychádzajúc z požiadavky náležitej starostlivosti a obozretnosti zabezpečiť odstránenie nesprávneho zápisu svojho vlastníctva v katastri nehnuteľností. Od žalobcu ako správcu nemožno rozumne požadovať, aby pri výkone svojej povinnosti podľa § 8b zákona č. 182/21993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov detailne skúmal nadobúdaci titul vlastníka k bytu (v tomto prípade príklep), prípadne zisťoval, či došlo k porušeniu procesných pravidiel dražby, ktorá príklepu predchádzala. Pre správcu pri realizovaní povinností tak musí (a môže) byť rozhodujúci len zápis vlastníka v katastri nehnuteľností.

11. K námietke žalovaného voči uvedenému záveru poukazom na rozsudok vydaný v konaní sp. zn. 15C/19/2014 (princíp právnej istoty, odchýlenie sa od existujúcej judikatúry) odvolací súd uvádza, že v spore sp. zn. 15C/19/2014 nedošlo k vyriešeniu otázky vlastníckeho práva k predmetnému bytu formou výroku, ktorý v zmysle § 228 CSP je jedinou záväznou časťou rozsudku, ktorý by sa prejavil v zápise (zмене) vlastníckeho práva k bytu v katastri nehnuteľností. Ako vlastníak bytu je v katastri nehnuteľností stále zapísaný žalovaný.

12. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 70 katastrálneho zákona. Hodnovernosť údajov katastra znamená, že každý môže veriť, že údaje obsiahnuté v katastri zodpovedajú právu a skutočnosti, a že každý sa na tieto údaje môže spoľahnúť, pokiaľ sa nepreukáže opak. Zo spisu nevyplývalo, že by žalobca v období, v ktorom účtoval žalovanému platby spojené s užívaním bytu a nedoplatok z vyúčtovania (3-12/2014), o spore sp. zn. 15C/19/2014 a najmä o jeho výsledku (rozsudok zo dňa 12.01.2015 č.k. 15C/19/2014-111), vedel. V danej veci je odvolací súd toho názoru, že vzhľadom na osobitosti prípadu je potrebné uplatniť a uprednostniť princíp ochrany dobrej viery a právnej istoty tretích osôb (žalobcu), ktorý v čase plnenia svojich povinností správcu (sledovanie úhrad a ich vymáhanie) konal v dobrej viere v zápis vlastníckeho práva.

13. K argumentu odvolateľa, ktorý poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 15C/19/2014, v ktorom okresný súd prejudiciálne dospel k záveru, že žalovaný nenadobudol platne vlastnícke právo k predmetnému bytu udelením príklepu a zaplatením dražobnej ceny, pretože nedošlo k platnej dražbe, odvolací súd pre úplnosť dopĺňa, že od účinnosti Civilného sporového poriadku od 01.07.2016 sa procesná teória v plnom rozsahu prikláňa k výkladu, že nie je rozumne mysliteľné a nijako logicky vyvoditeľné z výroku o plnení dospieť k neexistujúcemu výroku o určení a že výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť, preto prejudiciálne posúdená otázka, ktorá sa prejavuje iba v odôvodnení rozsudku (ako tomu bolo v prípade sp.zn. 15C/19/2014), nemôže tvoriť prekážku právoplatne rozhodutej veci. Výrok o splnení povinnosti nemôže mať účinok na prejudiciálne posúdenie (určenie) existencie alebo neexistencie práva, ktoré determinuje výrok o plnení.

14. Žalovaným uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

15. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. Podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a b/ a 3 CSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

19. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

20. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie veci, podľa ktorého je pre vyriešenie sporu rozhodujúci doterajší stav zápisu vlastníckeho práva k spornému bytu v katastri nehnuteľností, nezistil opodstatnenosť žalovaným navrhovaného postupu podľa § 164 CSP, t.j. prerušenia odvolacieho konania do skončenia konania vo veci žalovaného proti S. T. o neplatnosť dražby vedenej Okresným súdom Prievidza pod sp.zn. 6C/8/2016, ktorú žalobu podal viac ako dva roky po dražbe. Preto návrh na prerušenie odvolacieho konania zamietol.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. a § 251 CSP, Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaného v zmysle § 251 CSP, preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).